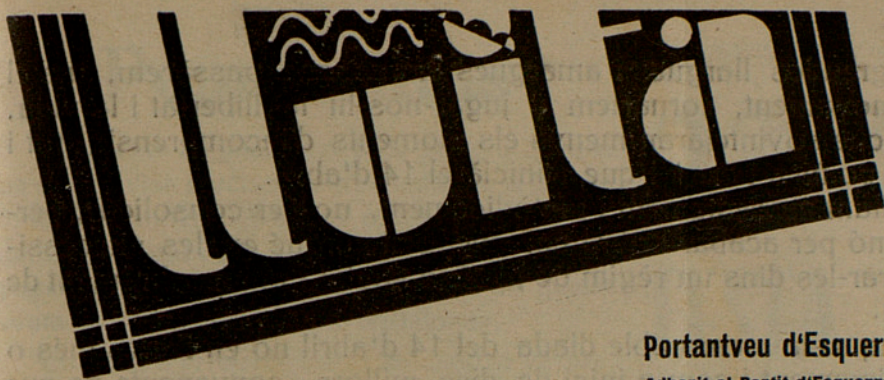

Mes Març de 53 a 66 foli 54

Catalunya votà la seva llei. Les Corts no poden regatejar-li.

15 cts.

Portantveu d'Esquerra Catalana Federal
Adherit al Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya
Canonge Baranera, 11

Any III (Segona època)

Badalona 9 d'abril de 1932

Número 53

El 14 d'abril

El pròxim dijous farà l'anyada d'aquell memorable 14 d'abril que a Barcelona primer, es proclamà la República Catalana i a Madrid, després, l'Espanyola.

No volem pas recordar aquella data sota els efectes de l'emoció veritable que sentirem en aquells moments. Ho farem fredament ja que l'anyada que ha passat— i que ens ha valgut per centuries—ha estat el refrigerant de pretèrits batecs, que els que no compartiren aquells dies tèrbols i decissius, no podran mai capir.

Passaren ja les hores d'armes als dits, nits d'insomni, aburriments de presó, ordres terminants, moments d'abrandament, gemecs d'emoció, anades i tornades a l'històric Palau de la Generalitat, crits i abraçades de satisfacció, banderes joguet del vent, el poble desbordat d'entusiasme; després càrrecs prenyats de responsabilitats, dies d'angoixa—pels nostres carrers s'hi vessà sang...—hi hagué de tot.

Què ha succeït en un any? Moltes de coses, però, aincerament n'esperavem moltes més. Sí; no estem pas satisfets de l'obra portada a terme. Reconeixem que encara que s'hagi fet molt, la feina definitiva gaire bè no s'ha encetat.

Ni de lluny s'ha resolt el problema social que estem poc més d'allà on erem. Injustícies, tirania pels desvalguts, presons i exilis pels descontents, misèries per molts i afanys per tots, menys pels que foren engendrats en ventres de privilegi.

Continua sense solució l'economia del país i la balança comercial en plé desequilibri; fàbriques i tallers tancats per la desorganització i sabotatge dels qui injustament acaparen la riquesa.

Els queviures a preus fabulosos i insoportables...

El plet Nacional Català reclamant solucions definitives i categòriques i que per sempre desapareixi l'esclavatje que ens oprimeix i ens priva el desenvolupament d'activitats i iniciatives, que ens obliguen a no respirar a plé pulmó, i que fou el més fort estimulant perquè no decaigués el nostre ànim en moments de plena lluita acompanyant al venerable Sr. Macià en la seva santa—però laica—creuada que acabdillà i aviu encara dirigeix.

ANIS DEL MONO
VICENTE BOSCH
BADALONA (ESPAÑA)